

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

CORNER PRITCHARD AVE
& MCGREGOR ST.

The Provincial
Library

UKRAINIAN LABOR NEWS

WINNIPEG, MANITOBA,
CANADA

РІК III.

Ч. 52.

СЕРЕДА, 29. ЧЕРВНЯ 1921.

WINNIPEG, MAN.

WEDNESDAY, JUNE 29th, 1921.

No. 52.

VOL. III.

Новинки.

ЗАГАЛЬНЕ ЗНИЖЕННЯ ПЛАТНІ ПО ЦІЛІ КАНАДІ.

ОТТАВА, 26. червня. — Загальне зниження платні переведено на весні по цілій Канаді, включаючи Юкон, де гірники в копальнях золота заробляють тепер \$5 на день і харчі замість \$5.50 як попередно. Як подвиг червене видане "Labor Gazette" в окрузі Копер Кліф в Онтаріо обнижено в цвітні платню о 15 процент.

Про великі обниження платні в лісовій індустрії доносять з Нью-Бронсвік, де одна фірма зменшила платню звичайним робітникам з \$25.50 на тиждень на \$15. В Бритіш Колумбії вправним робітникам обнижено платню від 10 до 25 процент, а в деяких случаях години побільшено від 9 до 10 на день. Звичайним робітникам обнижено загально платню від 50 до 40 центів на годину.

З винятком Нью-Бронсвіку і Алберти, платня в будівельній індустрії зстала у всіх провінцій поміньшена. В Квебеку по меншенню платню від 5 до 15 центів, в той час як муляри заробляють \$1.05 на годину замість \$1.25. В Онтаріо обнижене платню вносить від 10 до 20 процент, те саме є і в важних центрах в Манітобі, Саскачевані і Бритіш Колумбії.

Ковалям, машинам і відливарникам в Нью-Гезго, Н. С., обнижено платню до 25 процент. Подібні обниження зроблено в Квебеку, Онтаріо і в Бритіш Колумбії.

МОНТРЕАЛ, Квебек, 17-го червня. — Управні канадських залізничних повідомили сьогодні своїх робітників, що з днем 1-го липня їх платня буде поміньшена о 12 процент. Редукція буде обіймати 150,000 залізничників.

Бритійські гірники знова починають переговори з властителями копалень.

ЛОНДОН, 27. червня. — На запитання гірників, прем'єр Лойд Джордж зарядив на нині конференцію властителей копалень і майнерських провідників з місцевою правительственною радою і є великі надії, що зробить ся великий крок на дорозі до полагождення страйку.

Японія знова "втіає" свої війська з Сибіру.

ТОКІО, 26. червня. — Доне-сеня до газет говорять, що Японія переговорює з Далеко-Східною Республікою в справі відтїгнення японських військ з Сибіру при першій відповідній нагоді. Часть військ буде відтїгнена 1. жовтня.

Вістка, що між Росією і Латвією вибухла війна.

ЛОНДОН, 25. червня. — Де-пенса з Берліна до лондонського "Таймса" подає відомість з Риги, що між Латвією і Росією

вибухла війна. Причиною війни є страчене 17 комуністів за згодою латвійського правительства.

З ТРЕТОГО КОНГРЕСУ КОМУНІСТ. ІНТЕРНАЦІОНАЛУ.

Урочисте отворене Конгресу.

МОСКВА, (через Реваль), 17. червня. — Нині розпочали ся наради Конгресу Комуністичного Інтернаціоналу величавою маніфестацією. Вся Москва бере участь у великій святі. Ціле місто вкрите червоними прапорами, які повівають з кожного будинку.

Перед отворенням конгресу відбув ся величавий похід улицями міста, в якім брала участь військова залога міста, а який скінчив ся на Червоній Площі в Кремлю, де відбувають ся наради конгресу. В похід брали участь Ленін, Троцький і інші визначні провідники большевизму, включаючи сотки заграничних делегатів.

В головній квартирі світової революції панує радісний багдзорний настрій.

Похід червоноармійців.

РИГА, 21. червня. — На передодні отворення наради конгресу Комуністичного Інтернаціоналу відбув ся величавий похід червоних військ під командою Троцького, — доносять тут вісти з Москви.

На маніфестації були присутні всі делегати, які прибули на конгрес. Довгі стрійні ряди хоробрих і багдзорних жовнів машерували попри делегатів. Над ними повівали червоні і полкові прапори. Ціла Москва в мори червоних прапорів. За жовнірами слідували довгі ряди робітників, які несуть таблиці з ріжними написями.

Урочистий похід зробив велике враженя на делегатів. В очах многих з них можна було побачити слюзи радості.

Похід закінчив ся на Червоній площі коло Кремля, в якім відбувають ся наради конгресу Комуністичного Інтернаціоналу.

ФАБРИКАЦІЯ ПОВСТАНА НА ЧЕРНИГІВЩИНІ.

З Луцька доносять до "Вперед":

Богато пишуть часописи про повстання на Україні, а відомости сі беруть вони з "Рідного Краю", або від ріжних "кореспондентів" і "втікачів" з України. Для прикладу, о скільки сі вісти мають в собі хоч трохи правди і хто їх поширює, наведу тут один приклад. В Луцьку перебуває один старшина армії Петлюри, який після переходу сі армії до Галичини приїхав до Луцька до знайомих. Знаходив ся він в Луцьку безвіздно кілька місяців. Недавно поїхав він до м. Рівного, де стрітив якогось "повстанчого отамана", який подав дуже цікаві відомости з України, а саме, що він кілька днів як приїхав з Чернігівщини (його батьківщина) і цілком підготовив повстання в сімох повітах. В революційних і партійних комітетах поприміщував "своїх людей", дав їм інструкції і т. п., а сам їде до Тарнова за вказівками і за-грішми для підтримуваних сьо-

го повстання. Тимчасом "повстанець" сей написав про се і до Тарнова а сам поїхав ще до Луцька. За те в Луцьку "чернігівське повстання" закінчило ся. Повстанчий отаман довідав ся, що "чернігівський отаман" — Чернігівщини не бачив, а знаходив ся цілий час в Луцьку безвіздно. Але Тарнів, одержавши повідомленя про нове повстання, мабуть дуже зрадив. Однак і там знайшла ся людина, яка не повірила в се, бо будучи в Луцьку, бачила там пана інженера з Чернігівщини. Отже людина ся написала до Луцька (урядні, бо сей, мабуть, щиро в севірив) і переконала ся сама, а може і других переконала, що "чернігівське повстання" здебільшого фабрикувало ся на Волині "спеціальними кореспондентами". Після сего здемакована пан інженер опустив Луцьк і кажуть, що він подав ся через Рівне до Львова.

Переговори між радянськими республіками і Румунією.

НЬЮ ЙОРК, 21. червня. — Представники Соціалістичної Росії і Румунії зійдуть ся в Польщі на конференцію, на якій правдоподібно будуть обговорені кінцеві умови миру між Росією і Румунією.

Тутешнє польське інформаційне бюро одержало вчера в тій справі слідующий урядовий комунікат з Варшави: "Поліца прийняв пропозицію Румунії і Соціалістичної Республіки між Румунією і Соціалістами".

Головним предметом переговорів між правительством московським і бухарестським є Бесарабія. Підчас війни той край перейшов в руки Румунії, але Росія ніколи не признавала формальної окупації.

Американські товариші на Радянській Україні.

ПРАГА, 4. червня (почтою). — Прибувши з Радянської України оповідають, що Українські залізничні негідники, які несли таблиці з ріжними написями, беруть живу участь в будованню радянської влади на Україні.

Тов. Павло Ладан є членом місцї представника українського радянського правительства до Польщі Олександра Шумського.

Тов. Григорій Ткачук є головою реімїграційного комітету для американських реімїгрантів в Харкові.

Тов. Федір Савіцький є помічником політичного інструктора при військовій школі в Києві.

Засуд членів "національного центру" в Харкові.

РИГА, 21. мая ("Роста"). — В Харкові відбула ся судова розправа проти членів "національного центру", який мав на цілі повалення радянської влади.

Після 12-годинної розправи суд проголосив вирок. Засуд звучить: З огляду на те, що розпочинається ся доба мирної будови і що край потребує фахових працівників, і з огляду на те, що обжаловані злочини приченені, суд будучи чесно працювати, суд засуджує професорів Левицького і Красуцького на п'ять років примусової праці без втрати особистості свободи. Професорів Алова і Бузнера засуджує ся на три роки примусової праці без втрати особистості свободи. Всі вони є обовязані працювати дальше в своїм до-теперішнім званю. Професо-

рові Іванову, який був членом першої думи, з огляду на його високий вік, уділяють ся лише догану.

Музей ім. Драгоманова.

При Вищому Інституті Народної Освіти ім. М. Драгоманова в Києві утворено окрему комісію з представників науки та слухачів, котра має заснувати при інституті музей ім. Драгоманова.

Сей музей стане осередком, де будуть зібрані всі матеріали, наукові твори, переписка, рукописи і т. и. звязані з життям діяльності Драгоманова на Україні і за кордоном. Осередком має стати жерелом, в якому широкі маси трудящих могли би найти вірний образ постаті М. Драгоманова і його ролі в життю українського громадянства та ширення соціалістичних думок не тільки на Україні і в Росії але і по інших країнах, куди загнала його злочинна політика своєї і чужої реакції.

Комісія визнає всіх громадян на Україні і за межами України, котрі мають рукописи, портрети, листи, спогади і т. и., звязані з іменем і діяльністю Драгоманова, щоб ті речі надіслали на адресу комісії.

В склад комісії входить: М. Поліщук, як голова, а як члени: Г. Павлуцький, М. Макаренко, С. Драгоманів, А. Лобода, І. Гермайєв, І. Косинка, А. Синявський, Опокол і Мандзюк.

Чорноморська фльота.

З огляду на відкрите регулярної навігації між Одесою а прочими чорноморськими пристанями, поспішно регулюють ся чорноморські кораблі. Направлені вже пароплави: "Віче", "Сокол", "Батум", "Ай-Петрі" і "Тайдамака".

Всеукраїнський недільник.

Дня 20. мая начав ся на Україні по ініціативі Центр. Комітету К.П.У. т. зв. всеукраїнський залізничний недільник, який призначений в честь 3-го Конгресу III. Інтернаціоналу.

Охорона дітей.

Щоби посунути наперед справу соціального вихованя дітей на Україні, по докладі комісара освіти Гринька, рішено закласти по цілій Україні діточі заборони.

Україна очищена від бандитів.

В Ростові над Доном відбула ся конференція червоноармійців, на якій Буденний зарядив, що бандитизм на Україні вже зліквідований. (Роста.)

Розгром Антонова і Махна.

"Вперед" з 4. червня повідомляє: Від втікача з Великої України довідуємось, що банди Антонова і Махна цілком розбиті. Махно ранений і укривається десь на селі. Большевики енергічно шукають за розбитими й вилловлюють їх. Отже супроти сього всякі вістки про діяльність Махна треба вважати за вигадку. Махнови тепер не до того.

Польські послані в Радянській Україні і в Соціалістичній Росії.

Рада польських міністрів затвердила кандидатуру п. Колянковського як посла при українському радянському уряді в Харкові а п. Даровського при соціалістичному уряді в Москві.

РОСІЯ МАЄ НАЙЛУЧШІ РОБІТНИЧІ ЗАКОНИ.

Так подає навіть "Робітничє бюро" при "Лідзі Націй".

НЬЮ ЙОРК, 21. червня. — Тут одержано видані міжнародним робітничим бюро в Женеві, яке є одною з інституцій "Ліджі Націй", робітничі закони Соціалістичної Росії, які увійшли в життя 1-го липня 1920, а які містять слідующий постанови:

Всяка одноразова робота у соціалістичній республіці не може тривати довше як 8 годин в день, а 7 годин вночі.

Для осіб, занятих в бюрах і умовно — працею 6 годин становить нормальний робочий день. У випадках нічної праці 50 минут числиться ся за одну годину.

Для малолітних від 14 до 16 року життя одноразова праця не може тривати довше як чотири години.

Для молоді до 18 року життя 6 годин становить робочий день.

Особи вище 18 років не можуть працювати вночі.

Норма продукції означає ся постановою, після якої "кождий робітник має виконати означену кількість праці, яка має дорівнювати нормі продукції, означеній для тої класи і групи, до якої його приділено".

Норми продукції означає місцевий комітет, згідно зі загальними нормами, одобреними комісаріатом праці і діточими професійними союзами. Над їх захованем мають нагляд місцеві ради професійних союзів і комісаріат праці.

Норми платні опрацьовують професійні союзи в порозумінню з комісаріатом праці.

Жінки, які виконують таку саму роботу як мушчини, дістають рівну з мушчинами платню.

Робітник, який актуально виконує таку роботу, для якої є потрібне спеціальне знаня, має вибирати платню спеціаліста, хоч-би навіть не мав шкільних дипломів.

Робітників, які продукують більше, чим означено урядовою нормою, дістають окреме винагороджене.

Надчас (овертайм) не може вносити більше як 4 години денно і дозволяєть ся лише там, де професійні союзи уважають його необхідним.

Робітників можна відправити з роботи лише на основі одної із слідующих причин: замкнене заводу, місячна відсутність в роботі, скінчене контракту або недостаточна продукція. В кождім випадку робітника належить повідомити на два тижні, що буде відправлений.

Кооперативний зїзд в Москві.

Соціалістичне радіо доносить, що в Москві відкрив ся 3 зїзд центрального союзу кооперативів. Голова центрального союзу Кооперативного руху, Він зазначив, що останній декрет соціалістичної влади від 7. червня с. р. про діяльність кооперативів здійснює стремління до революційних кооперативів організувати всіх громадян в кооперативних союзах.

темою оповідання не може бути ніякий релігійний або мітологічний предмет.

Інші умови того конкурсу, як подають соціалістичні часописи, вимагають, щоби в діточих оповіданнях не було ніяких елементів пересуду, ані згадки про ангелів, русалок або злих духів. Царів і князів належить пердставити як гнобителів народу, як таких "якими вони в дійсності є".

Як відповідану тему пропонується ся будучність людства, здобутки науки, технічної справи і працьовитости, а на першій місци ставиться ся оповідання з життя робітничих мас.

Стан залізниць в соціалістичній Росії.

На всеросійській конференції пропаганди в хосен продукції, народний комісар шляхів і комунікації подав деякі статистичні дані відносно відбудови залізниць. Наслідком війни було знищення 46,000 верств комунікаційної сіті. До сі 40 відсотків цілковито відбудовано. Справа паровозів теж краша. Дня 1. січня 1920 р. було 9,400 паровозів, а дня 1. січня 1921 р. було 18,000, значить число піднесло ся на 100 відсотків. Один паровіз обслуговує 8 верств залізничного полотна, а не як досі 12 і пів. Вагонів відновлено в минулому році 66,800, хоч предбачено було в проекті 48,400.

Вандаліп вертає з Лондону до Америки.

ЛОНДОН, 17. червня. — Вчера виїхав з Лондону представник американських західних капіталістів, Вашингтон Д. Вандаліп, який був в Москві, де старав ся заклачити договір зі соціалістичним правительством в справі концесій на Камчатці і в Архангельській губернії.

Англійська преса заявляє, що Вандаліп перед своїм відїздом з Лондону potwierдив правдивість поголоски, що він дістав був минушого року спеціальні рекомендації від теперішнього президента Гардінга.

В тім письмі Гардінг буцімто мав обіцяти, що признасть соціалістичне правительство, як буде вибраним президентом.

Вандаліп заявив, що в разі потреби він покаже те письмо як приїде до Нью-Йорку. Він рішучо заявив, що Гардінг знав про цілі його поїздки до Росії.

Гардінг каже, що "не памятає".

ВАШІНГТОН, 17. червня. — В залуці з заявою Вашингтона Вандаліпа, що він має у своїх посіданню письмо, яке дістав від Гардінга на передодні виборів минушого року, а яке рекомендувало Вандаліпа соціалістичному правительству, президент заявив вчера, що він не пригадує собі, щоби виставляв Вандаліпа того рода письмо, і що між його паперами нема копії такого письма.

Президент заявляє, що Вандаліп ніколи не був його особистим приятелем, ані довірчою особою.

Гомперс і його кліка знова вибрані до заряду Америк. Федерації Праці.

ДЕНВЕР, Коло., 26. червня. — Президент Самуїл Гомперс і ціла його администрація зїстали вчера повновно вибрані до уряду на слідующий рік на конвенції Американської Федерації Праці. Гомперс дістав 25,022 голосів, а його против-

ник Джон Л. Луїс, президент Залучних Майнерських Робітників — 12,324 голосів.

Комуністичний рух на Горішній Шлеску.

БЕРЛІН, 17. червня. — Тут доносять, що серед повстанців Корфанто на Шлеску вибух бунт большевизмського характеру. Се має бути наслідком революційної пропаганди, яку вже довгий час ведуть на Шлеску російські, французькі, німецькі і австрійські комуністи.

В многих місцевостях промислового району повівають червоні прапори. Створено революційний комітет і серед повстанців ведеть ся оживлена комуністична пропаганда.

Деякі офіцери Корфанто перейшли на сторону комуністів і організувати червону армію. Як доносять послідні звідомленя, в Катовіцах, Вітомі і Шопініцах відбуваєть ся рекрутация під проводом комуністів.

До "Берзен Цайтунг" доносять з Бітома, що червона армія зорганізувала ся в сусідстві головної квартири Корфанто, що повстанці усунули назначеного ним команданта, що повстанський рух набрав характеру суспільного перевороту під гаслами комунізму і що купці і промислові мусть скласти великі грошеві суми на річ революційного комітету.

В Еспанії убито двох робітничих провідників.

БАРЦЕЛЬОНА, 19. червня. — Вчера постріяно тут на смерть трох мушчин, між якими було двоє, що займали визначне місце в робітничим русі.

Вчасним ранком убито Федія Боля, бувшого секретаря Загальної Федерації Праці.

Кілька хвилих пізніше убито "синдикалиста" Родрігеза, визначного провідника будівельних робітників.

Вони оба були шойно випущені з тюрми, де відсиділи кару за діяльність в робітничим русі.

Петлюрівці дальше продають Східну Галичину Польщі.

З Кракова доносять до "Вперед":

В редакції "Ріаст-а" в Кракові відбувають ся якіс конференції в справі Східної Галичини. "Українські представники" годяться на відступлене Східної Галичини Польщі, між иншим, за ціну таких уступок, як український університет в Станіславові. В тих днях мають бути дальші наради. Все те дієть ся в найбільшій тайні.

ЧИТАЙТЕ "ФІКШІА НАШІ І НАЦІОНАЛЬНУ НЕЗАВИСИМОСТІ".

В сім числі "Укр. Роб. Вістий" (на 3. стор.) ми починаємо друкувати інтересні нариси тов. Е. Гуцайла про націю і державність.

Сі нариси прислав нам тов. Е. Гуцайло перед своїм виїздом з Німеччини на Україну. Ми рекомендуємо кождому робітничому уважно їх читати.

Редакція.

“UKRAINIAN LABOR NEWS”

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man.

Subscription per year \$4.00 Telephone: St. John 1465.

“УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ”

часопис для робочого люду — виходить два рази на тиждень: В СЕРЕДУ І СУБОТУ.

Видає Товариство “Українських Робітничих Вістей” Передплата на рік \$4.00

Адреса:—

UKRAINIAN LABOR NEWS

cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Непомічених в газеті рукописи не повертаються, хіба що дописувальник вказав адресу, що бажано звороту своєї рукописі на випадок її непоміченості та зазначив поштову марку на її переписку.

НА СЛУЖБУ ДО ФРАНЦУЗЬКИХ ІМПЕРІАЛІСТІВ.

Всім відома незвідана доля петлюрівських недобитків, які по закінченню совітсько-польського перемир'я і розбитті петлюрівської “армії” минушого літа — опинилися в Польщі. Власиво це вже була друга їх “гостина” у польських панів. Перший раз вони попали під шляхоцьку опіку ще в листопаді 1919 року, коли то по ліквідації камінецької петлюрівщини частини петлюрівської “армії” разом з Петлюрою утікла до Польщі. Сі нещасні жертви петлюрівської злочинної “політики” мучилися там до польських таборів і прямо гинули там від пощестей та голоду; однак коли Пилсудський упрямо вів напад на Радянську Україну і взяв собі за поводатора Петлюру, тоді цих недобитків повипустили з “таборів смерті”, як вони були названі, і вислали разом з польськими білогвардійськими бандами нищити огнем і мечем Україну. Згодом одна червона армія прогнала з України і польських білогвардійців і їх союзників петлюрівців. І от ся утеча петлюрівців минулого літа до Польщі була вдругою з ряду їх утеч під охорону Пилсудського. Однак коли по першій утечі Пилсудський ужив ще, хоч і без успіху, цих петлюрівських недобитків для своїх імперіалістичних заборочних цілей, то по другій утечі петлюрівців до Польщі Пилсудському прийшлося вже сказати буйним своїм союзникам зглядом лояльям-палахам: — до побачення! На основі мирового договору з Росією і Україною, всі буйні військові і цивільні установи петлюрівського “правительства” на польській території мусіли розв'язати ся. Петлюра і його прибічники можуть дати собі раду, де-б вони не находили ся, але що мало стати ся з рідними т. зв. урядовцями та звичайними рядовими буйної петлюрівської армії?

Одним з п'яних, що з ними зробити був той, що би перебуваючи в Польщі петлюрівці вступили до французької військової чужинської легії. Першу вістку про це принесли краківські “Nowiny Powszechnie” з дня 26. цвітня с. р. в спеціальній кореспонденції з Варшави, яку надрукувано великими буквами на першій сторінці. В сій кореспонденції під наголовком “Армія Петлюри буде включена до французьких чужоземних військ” писало ся, що Польща видає величезні суми на прохарчовані і зодягнені петлюрівських недобитків і тепер на допомогу їм приходять Французи: вони хочуть включити цих недобитків до своєї чужинської легії. Знова варшавський “Kurjer Polowy” з другої половини мая приніс вістку з Кракова, що прибувши там петлюрівські офіцери розказували, що петлюрівське “правительство” вже почало переговори з французьким правительством в справі переходу петлюрівців до французької чужинської легії і що Франція заявила готовість прийняти цих петлюрівських недобитків. Петлюрівські офіцери, виджають вже на дніях до Франції, говорило ся в тій новині. Також львівський “Вперед” з 20. мая написав, що помімо всяких заперечень з чієїнебудь сторони, він має точні інформації, що серед петлюрівців, головню військових є п'яна, що би петлюрівці в Польщі вступили до французької чужинської легії. Далше “Вперед” каже, що петлюрівці вели вже навіть переговори в сій справі з агентами французького правительства і пороблено вже деякі ангажманти.

Про сю французьку чужинську легію “Вперед” з 21. мая, в статі п. н. “До Марокка чи на Україну?”, лише сідуюче: “Від давних часів існує при французькій армії формація під назвою чужинська легія. Є се низшого рода французька військова формація, яка стоїть під командою французьких офіцерів і під сторожем регулярної французької армії. До чужинської легії приймає ся всяких добровольців на контрактних умовах, яких не відно добровольцям зломити під загрозю найтяжчих військовоїх кар. Французька військова команда уживає чужинської легії для своїх військовоїх операцій в своїх колоніях, в Марокко, Тунісі, Альжирі, на Мадагаскарі. В останніх часах уживають чужинської легії в Сирії, над Реном проти Німців, а також у нутрі Франції, як резерву для подавлення евентуального вибуху революції. В очах французьких військових кол і французької публічної опінії уходить сї “добровольці” чужинської легії за неміних авантюристів, а колоніальні народи французької республіки слушно бачуть у чужинських наемниках своїх найстрашніших катів”.

А далше в сій самій статі “Вперед” каже, що до сїй французької чужинської легії “законтрактовують ся люди, які страдні всім амбіцію і надію на людське жите, типи, які мають багато спільних черт зі звичайними звинділими злочинцями”.

Ось до кого йдуть акінци на службу інтерновані в Польщі петлюрівці, сї посадні жертви злочинної політики Петлюри і його прибічників! Ось кому нарешті йдуть служити ті, що вже сповнили свою службу в найбільшого ворога українського працюючого народу — у польської шляхти! Ось кому запроднують нарешті свої жертви злочинні отамани з Петлюрою на чолі!

ВІДПОВІДЬ НА ВІДПОВІДЬ БОБЕРСЬКОГО.

(Спеціальна кореспонденція до “Укр. Роб. Вістей”.)

Пан Боберський гадав собі, що переважно щасливо маніпуляцію з майном “Центр. Управи У.С.С.” і заховавши кінці, буде міг рівнож щасливо збирати за морем плоди тої маніпуляції у виді доларів. Тимчасом правда винукала його і за Аглантійським Океаном та на сторінках “У. Р. Вістей” станула йому до очей.

Се такому панові (ріттер фон, як він все підписуєт ся) неприємно і він шукає викрутів та хоче відвернути увагу канадійських та стейтських читачів в другий бік. Мовляв — звісна допись, демаскуюча його махерства — се “небиліці”, в котрих є “айнь” (?!), “тезнота” (?!) та “кирниня” (?!), але — мовляв — хто хоче знати, як властиво справа виглядає, най пришло даток

на тих, що потерпіли через польсько-шляхоцький напад. Зв'язності він принає за се печатаний лист про се діло.

Ми дуже цікаві на сей лист, а доки що відповідаємо вже на ту саму заповідь відповіді.

Нам дуже жаль, коли Боберський занедажуєт ся бо кожного ближнього треба жалувати, коли його спіткає якесь лихо. Але най п. Боберський не кладе між причини свого занедажання також “труді підчас війни”. Він же через чотири роки, хоч стояв у війні пописовим і як гімнастик був здоровий, як мур, — декував ся при Управі У.С.С. у Відні. Лише час до часу доїжджав на пару деф до коша У.С.С. Знову підчас тривання Зах. Укр. Республіки він сидів собі спокійно в Пресовім Бюрі Воєнного Секретаріату. Хіба се вважає за так великий труд, що в жовтні 1919 іздів за рамени “Диктатури” до Праги і Німецького Ужлоного збирати матеріал проти великоукраїнських політиків, а з особна Петлюри? Що найцікавіше, то була ся безмежна перфідія сего чоловіка, з котрою він рівночасно на своїх публічних виступах в тих місцевостях Петлюру під небеса вихвалював!

Так і пізнали, що се права рука езуїта Шентницького, а рівночасно видаєць Календаря “Умни”, в котрім прославляє папську (вaticanську) політику, та рідних Джіноких та Бонів і других клерикалів-“Руславіців” в роді Кулачківського!

Буль що будь треба зауважити, що оборона, з якою виступив “Український Голос” у користь Боберського є далеко поважніша, чим його власна оборона.

Тому постарай ся і на неї відповісти.

“Укр. Голос” не заперече зроблених закидів; і слушно: таких закидів з палля на висисає ся, а доказом на них се книги і документи. Лише заходить велика обава, що агенти Боберського можуть їх знизити, коли теперішня Центр. Управа У.С.С. буде тих панів до свого льокало допускати, або ще їх тамки й толерувати! Ми Боберського знаємо: він на все готов. На жаль в самій Управі сидять також його близькі кумпані, а навіть один спільник від одного “бізнесу”, зробленого під фірмою Центральної Управи.

Чи автор якої дописи демаскуючої махерства других, подає своє ім'я чи ні — се належить лише до компетенції його й дотичної редакції. Так буває в пресі цілого світа і годі, щоб тут другі, а вже найменше самі здемаковані подавали авторіві приписи заховавши. Вся вага лежить в сїм — чи подані факти є правдиві, чи ні! А їх п. Боберський при всіх своїх езуїтських штурках не годив стерти з лица землі!

Так само річеш лише автора єсть, в котрій часописі він свою статью помістить.

В данім случаю одна часопис українська в Європі обцяла вправді дотичну допис помістити, але тимчасом і сама перестала виходити, три інші прямо вимовили, мабуть — як кажуть Поляки — “для солідарності народовой”. А йде тут о часопис український на європейській континенті.

Ми тому незвиною відічні редакції “У. Р. Вістей”, що станула від разу на сторону правди проти шарьятанерії і езуїтського круїтства.

А кажемо “ми”, бо за сею дописею стоїть цілий ряд людей, котрим вже остогидла та безмежна шарьятанерія Боберського, покривана на жаль легкодошно людьми, котрі повинні би чей же троха більше уважати на свою добру славу!

Що до назви “С’юві Стрільчики”, то вона не є насмішливою, противно — се се назва **пестлива**, уживана дуже часто в рідних статах про У.С.С.-ів, і в тім значно і ми її ужили.

А тепер еще дещо більше про маніпуляції Боберського. Ось представмо собі таке:

Єсть інституція, ось на примір “Народна Торговля”. В тій інституції є скарбник, котрий через вїзд президента чи голови є властиво цілим і одиноким діловодцем (Боберський). При нім є що уряд о вець, що веде книги, експедиції і т. д. (Гриневецький).

І ось вони постановляють собі: до біса нам та “торговля”, з якимсь гуманітарним цілями. Заложим собі нову, приватну торговлю і в тім самім льокало, а торгувати мемо товарами старої. І так ми вже від пару років торгуємо також і своїми товарами, використовуючи добро, патріотичну, стару фірму. Тепер заберім же й льокало старі і товари, а навіть її меблі!

Як сказали, так і зробили. Взвали собі до спілки ще й третого добродія (кравця Савулу), заложили спілку, а ініціатор цієї акції забрав товари старої фірми і поїхав за океан робити німні гендєл.

Та придивім ся тому первісному контрактному спілці, що його назвав Боберський “провізорішер фертраг”. Підписаний він, іздав у Відні 1. мая 1920 року. Пісся нього може кожний українське бути учасником (тайльгабер) “Умни”, коли дасть уділ у висоті 500 К. і більшістю спільників зстане прийнятий. Для властивих учасників (айгентліхер тайльгабер) означає як він вкладу найменше 5.000 К. Є ними: Теодор Савула, Модест Гриневецький (урядник гол. Управи У. С. С.) і уважайте добре! — фонд Головної Управи У. С. С., заступлений через п. пр. Боберського! Значить не Головна Управа — але її кас а, а як одинокий повелитель її виступає п. Боберський! Що його обходить Головна Управа? Без її ухвали — прямо як голова (!!) каси (“фонду”) він дуже умно оснуйте “Умни” і віддає інвентар Гол. Управи новій спілці, сидомць осаджений в льокалі тої-ж Управи. Щось подібного левно досі ще ні світ ні коруна польська не видали!

Що до тих звичайних “учасників” з 500 К установив впродім Б. в своїм контракті, що їх можна приймати аж по 1. мая 1921 року (контракт підписано рік мовляв: 1. мая 1920 року)! Се езуїтська хитрість: таж ми — мовляв — і других спільників приймаємо!

Як вкладку буїм то дійсно зложено, означено: для Савули 150.000 корон, для Гриневецького рівнож 150.000 корон, для “фонду” (!) Гол. Управи У. С. С. 124.000 К, то є суму, на яку самовільно оцінили всі три махери (де факто сам Б.) видані і інвентар Гол. Управи У.С.С. Через низьке оцінене зискалі махери відразу на тім, бо після пар. 2. контракту має кожний з спільників бє огляду на дальші зиски — побирати від своєї вкладки процент після стоїли прийнятої в австрійській касі шадничий. Чим менше дістане Головна Управа, тим більше зиску прийде до поділу між махерів взагалі!

Тепер питане, коли ті панове мали аж тільки грошей (що до чого дуже сумніваємо ся), то чейже могли самі собі закладати виданніцтво! Але тут лежить їх штурка: треба би і справді **видавати**, а тут тимчасом Боб. дав їм готові виданніцтва, готовий інвентар, готовий льокаль, ба навіть і готового урядника, а навіть себе самого, як головного махера в цілїм гешефті! Коли-б він мав хоч троха сумінь, то ідуач за державні гроші до Америки, був би взяв з собою на продаж видана Гол. Управи У.С.С. безпосередно, продав їх добре і приторговив через се гроши на цілї Гол. Управи. Але тоді окрім може відповідного причинку до коштів підорожжя, котрого певно були-б другі члени Гол. Управи йому не відмовили — мусів би решту зарібку віддати тій-же Управі. Ішло одначе о зиск для нього самого, а сей зиск без сумніву криє ся під покривкою зиску тамтих двох панів. Вже він певно не посвячував би ся безкорис-

* Автор сїї статі нема потреби жалувати Боберського, бо він зловільний круїтєт ся цілїми даними по Вініпегу та фотографує езуїтських редакторів. — Ред. “У. Р. В.”

но для них, коли не хотів сего робити для Головної Управи, котрої був мужем довіря, касіером! А треба знати, що Гриневецький, се добродушний умово цілком обмежений чоловік (звісний з сего, що є вповні орудієм в руках Боберського).

В Гол. Управі була еще якась можлива контрола; в “Умній” ся контрола виключена, тим більше, що Боберський в контракті застеріг собі (нікому більше!) право вета! Впродім Гриневецький і Савула раді, що дістануть з доходу за чужі виданніцтва більше, як дві треті зиску очевидно вже разом з Боберським!

П. Боб. постановив в пар. 6-ім свого контракту, що кожний учасник може — але аж по 1. мая 1921 року — свій уділ виповісти. Що се значить? Ось по просту отсе, що коли п. Боб. і Спілка пошють ся виданніцтвами Гол. Управи в піре — Боберський вимовить іменем “фонду” Гол. Управи У. С. С. того-ж уділ. “Фонд” дістане се, що вложив, з менше, як 1/3 частю чисто-го зарібку а трійка гільдаїська стане дальше вже оперувати сям, що на чужім добрі заробила!

Та еще пару слів про сей славний контракт “провізоричний”!

Пар. 12 його становить, що на час вїзду Б-го до Америки він (Б.) установляє своїм заступником за “фонд” Головної Управи п. А. Жука, зглядом п. Совпока. Оба вони однак, пролюкавши, що справа смердить, і значючі, що жадної ухвали гол. Управи У.С.С. на се махерство не було, заступства не прийняли. Всі гешефти віденської “Умни” ведуть отже самі і Гриневецький і Савула після вказівок Б-го, надсланих з Америки.

І еще одна штурка: в пар. 14-ім установив Б., що приймає ся уділ всіх учасників яко в же дня 1. мая 1920 р. в л а ч е н і я, значить: і проценти мають всі діставати вже числячи від сего дня. Лише що видана Гол. Управи забрав Б. зараз, а коли і чи тамті панки свої уділ впадали, се вже боза знає!

Так як пар. 11 контракту постановляє, що він має бути зареєстрований, то як півом гаалт про гешефти Боберського, його приятелі в новодоповненій Гол. Управі піднесли, що вже не можна нічого зробити, бо вже “стало ся”, Б. має укінчену гандлаку, а контракт зареєстрований. Що за глупі викрутї! Чи не веде ся процесів і проти акційних Товариств і Банків, чи не вєло ся навіть за монархістичної Австрії процесів проти членів царської родини?! А тут не мож-би виступити проти трійки індустрітерів?!

Але ось що найцікавіше: сей контракт взагалі не зівтав зареєстрований! Коли справа маніпуляції Боберського дійшла до відома живучих у Відні У.С.С.-ів і вони почали акцію, то співники Б-го зараз його про се повідомили. Він видав отже з Америки указ, щоб уложити новий контракт, в котрім як спільники “Умни” мають виступити лише Гриневецький і Савула.

Так і стало ся, і сей новий контракт зареєстровано в Торговельнім Суді у Відні то рівно з днем 1. мая 1921 року, то є з днем, коли після попередного контракту “фонд” (!) Гол. Управи може бути викинений з “Умни”! Так і має стати ся — а надто цілу Головну Управу має викинути “Умна” з її — Управи — власного льокало!

Ось наслідки заспаної санаційної акції п. Старосольського і тих молодших членів Гол. Управи, що кажуть: “миж не можемо Старосольському противитись”. Чи так вони відплачують ся У. С. Стрільцям за довіре?!

Чи-ж не можна було “умних” інтрузів відразу викинути з льокало Гол. Управи, або иншими словами викинути Гриневецького з посади при Гол. Управі, аказати йому вступу до льокало і сего при допоміж джурних Стрільців допилювати? Ми би хотіли бачити, чи ті “умні” інтрузи — коли-б се було відразу піднесено в часописях — мали були відвагу виступити в суді з обороною свого лайдца?!

Що-ж — коли Голова Гол. Управи Др. Стоцький сидить в Празі і є вимий заушником Боберського, а його заступник Старосольський у Відні сілпо слухає Стоцького, тай впродім знаний є зі своєї видамарності і довгого снапї!

Оден з нових членів Гол. Управи є навіть спільником Боберського в його гешефтах. До недавна був він дуже злий на Б-го за те, що сей не виплачував йому його уділу в зисках. Та коли появилася звісна статя в “У. Р. Вістях” — то Б-й на лоб на шию повисила своїм спільникам долари, щоб заткати їм пельку. І так вивла іх Крисківі, вивла і тому самому спільникові, що став недавно членом Гол. Управи, і тепер і інквізіція еспанська з них би нічого не видусила!

Най-же У.С. Стрільці опам'ятають ся ще поки час і оглянуть ся за иншими, менше заспааними і менше інтересованими своїми заступниками! Але доки що — Б. висилає до Бригади та до “С’юві” у Відні по кільканайцять доларів, а користуючи з го-доу нашої молодіжкі, каптує її для себе. Файний пан — нема що казати; але й гарні горожани видуть колісє з тих молодих людей, що дають собі імпонувати доларями, набутими в сїй файний спосіб!

Еще пару слів до характеристики п. Боберського. Мабуть найбільше згунтував його такий власний батько, котрий ось як говорив раз про ньрго до його жінки: “дещ другі мої діти як діти. А се — не знати, до кого властиво удало ся! Побачите — що він навіть і на похорон мій не приїде!” І дослівно так і стало ся!

Ученики Боберського можуть томи оповідати про його рафінвану, на місяці та роки обчислену зствівнать. Лише галічанським тупим Русначискам міг він так довго морочити голову своїм “патріотизмом”! Та крайній вже час здемакувати особника, з котрого палців треба було властиво вже давно поробити дактилоскопічні відтиски!

У. С. С.

СМЕРТНІ ВИПАДКИ В АМЕРИКАНСЬКІЙ ІНДУСТРІІ.

22.000 (двадцять дві тисячі) робітників гине що року в Америці в індустріяльних катастрофах і нещасних случаях, що раз у раз трапляють ся в фабричній та иншій наемній праці. В 1918 році, від якого є повні статистичні дані, з загального числа 30.106.276 робітників занятих в американських промислах, вбитих було 21.356. Се мало не половина (45 процент) числа американських жовнірів, що полягли в бою на війні. Иншими словами: на 10.000 робітників індустріяльних катастроф забивають щорічно сям людей.

Найгірша небезпека чигає на робітника в копальнях (вугля і металів). З 762.425 вуглекопів згинуло в 1918 році 2.580, або 34 з кожних 10.000.

За кожний мільон тон вугля добутого в Америці чотири робітники наложили голову.

Приблизно так само небезпечне морепластво і риболовство. З 214.514 американських моряків і рибалок 658 згинуло в нещасних пригодах: 31 на кожних 10.000.

На залізничних дорогах і “стріт карах” працює в Америці близько два мільони робітників, в 1918 році точно 1.839.229 При роботі згинуло їх вбитих 3.569, або-ж 19 з кожних 10.000.

Крім смертельних випадків в 1919 році зареєстровано 3.400.000 случайів індустріяльного каліцтва, пересічнів по 11.000 в день. В 680.000 случаях те каліцтво було тяжше і спричинило нездатність до праці на протяг чотирох тижнів або більше.

ПРАВДА ПРО РАДЯНСЬКУ РОСІЮ.

Записки з подорожі по державі пролетаріату.

Подав Богумір Шмераль.

От і повернув я з Радянської (Совітської) Росії, з ким не стріву ся, кожний зараз і питає: Як же там? Що ти там бачив, пережив? А я відповідаю поодинокі і коротко: Я вернув із иншого світа, я вернув иншим чоловіком.

(Сконфісковано.)

— Каже послівця. Всі ті уроєня, під впливом яких живе капіталістична кляса на сям світі, разом з помагачами і прислугачами, за поміччю яких і за поміччю насильства капіталісти держать своє пановане, все те тільки одна брехня, яка в історії не має приміру.

В Росії я мав доступ всюди. Я розмовляв по широкіх так з пробілками, як і з робітниками. Я був у фабриках, в касарнях і на конференції, в організаціях, в Радах (Совітах) і школах між дітворою. Мене обмучити було неможливо. Найбільшу вагу клав я на річеву і душевну ситуацію, в яку я попадав неогожданно.

Коли я хотів пізнати спосіб правління в Радянській державі, я не розумівав — високонстваних товаришів, а пішов у передмістя між народ; поводи ся я деколи навмисно до ситї підозріло, підписував ріжні оголошеня, аби дати нагоду, щоб мене арештували і завели на чрезвычайку, і аж по ріжних переслуханнях показав свою легітиміацію...

Я не є ніяким мрійником і тому хотів оглянути Росію астеронно, а не односторонно. Хоч мущу признати, що я відчував велику любов вже здавна до російської революції і до російського пролетаріату. При сїм я й подіаю, що я за шість неділя, підчас яких я перебував в Росії, не міг бачити все-го. Рівночасно думаю, що мій досвід не буде безконтрольний. Ще попередно вихали були в Росію виключно для студій два надзвичайно інтелегентні товариші, письменник Іван Ольбрайт і Др. Омєлян Пойтавер, абсолютні парижського університету. Оба вони остануть ще який час в Росії. Вони працюють день і ніч. І для них всюди двері отворені. При моїм вїзді тов. Ольбрахт саме лагодив ся в дорогу з комісарем Народного Хазяйства, щоб запізнатись з середню Росією і остати потім в якім будь сїлі для дальших дослідів. А Др. Пойтавер лагодив ся в дорогу в гори Уралу та на Сибір, щоб приглянути тамошним обставинам.

Описуючи дальший свій побут і вражіння з Росії, тов. Богумір Шмераль видає осуд повний похвали і признания до робітничо-селянської держави.

(Черновецька “Громада”.)

Киргизський університет.

Совітське радіо доносить про відкрите киргизського державного університету в Оренбурзі.

НОВІСТІ!!

Вже напечатаний найновіший портрет председателя Народних Комісарів Совітської Росії

НИКОЛАЯ ЛЕНІНА

Портрет напечатаний на гарнім папері величини 25 сантиметрів довгий, 21 сантиметрів широкій. Ціна одного портрета 50 центів.

Хата кожного свідомого робітника повинна бути прикрашена портретом провідника революційного робітничого руху цілого світа. Кожда читальня і робітничє товариство повинні мати сей портрет в себе на стіні.

Замовляйте скоро, бо наякда не великий.

Ukrainian Labor News cor. Pritchard & McGregor Winnipeg, Man.

Евген Гуцалю.

ФІКЦІЯ НАЦІЇ І НАЦІОНАЛЬНОЇ НЕЗАВИСИМОСТІ.

ПОПЕРЕДЖЕНЕ.

Хто прочитає отсей мій короткий нарис...

Багато читачів скаже, що те питане обгово-

Зате я сподіюся закиду необъективности...

Дальше, ті читачі мусять взяти на увагу те...

Ті читачі мусять взяти на увагу те, що так

Розберіть читачу так: Я якось штучкою

Я виходжу ось тут не з точки буржуазної

Зі злочини суспільного майна не можна йти

Хто не погоджується з таким поглядом,

Хто не дивить ся так на буржуазну объектив-

НАЦІОНАЛЬНЕ ПИТАНЄ В РОСІЇ.

(З промови Сталіна на X' конгресі Рос. Ком. Партії.)

"Правда" пише: В СРСР є 65 мільонів не-Вели-

Політика царату, обшарніків і буржуазії полягала на тому,

Тепер, по скіненою поїзичків і буржуазії, і по утворенні

1) Розширити і поглибити їхню

2) Організувати суди, адміністра-

3) Основувати школи, пресу,

Коли відчислюю від сих не-

Родина зростала числом навіть до кількох

Родина зростала числом навіть до кількох

На сему ступені немає бесіди про націю.

В північній розвинутих племен одне племя

(Дальше буде.)

ЛЕНІН ПРО НОВІ ЕКОНОМІЧНІ РЕФОРМИ.

Всі останні зарядженя мають характер переходовий.

РЕВАЛЬ, 7. червня. — В останніх

Центральний Комітет Всеросійського

Найважнійшою була надзвичайна

Головною точкою цієї конференції

Комунізм в повній основі, як заявив

Тепер, через диторганізації в промислі

Але, як заявив Ленін, селянин

Але, як заявив Ленін, селянин

Але, як заявив Ленін, селянин

Але, як заявив Ленін, селянин

Але, як заявив Ленін, селянин

Але, як заявив Ленін, селянин

Але, як заявив Ленін, селянин

Але, як заявив Ленін, селянин

Але, як заявив Ленін, селянин

Але, як заявив Ленін, селянин

верх над приватними підприємствами

РОСІЙСЬКІ ЗЕЛІЗНИЧНИКИ ДО ТРАНСПОРТОВИХ РОБІТНИКІВ ЦІЛОГО СВІТА.

Центральний Комітет Всеросійського

Центральний союз залізничників

Центральний союз залізничників

Центральний союз залізничників

Центральний союз залізничників

Центральний союз залізничників

Центральний союз залізничників

Центральний союз залізничників

Центральний союз залізничників

Центральний союз залізничників

Центральний союз залізничників

Центральний союз залізничників

Центральний союз залізничників

Центральний союз залізничників

Центральний союз залізничників

Центральний союз залізничників

7. Комуністична організація інвалідів

8. Загальний робітничий кооперативний союз

9. Союз колишніх полонених

10. Група інженерів

Парламентарна фракція членив

Парламентарна фракція членив

Парламентарна фракція членив

Парламентарна фракція членив

Парламентарна фракція членив

Парламентарна фракція членив

Парламентарна фракція членив

Парламентарна фракція членив

Парламентарна фракція членив

Парламентарна фракція членив

Парламентарна фракція членив

Парламентарна фракція членив

Парламентарна фракція членив

Парламентарна фракція членив

Парламентарна фракція членив

Парламентарна фракція членив

ТОВАРИШІ! УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ДІМ В ВІННІПЕ ПОТРЕБУЄ ВАШОЇ ПОМОЧІ!

Криваві сутички робітників з поліцією.

ВІСТІ З СТАРОГО КРАЮ.

(Зі старокраєвих газет.)

БЕЗПРАВСТВА В СКАЛАТ-ШИНІ.

У нас в м. Скалаті діють ся нечувані ричі. Найвища влада само собою в руках команди жандармерії. Саме місце знаходить ся від якогось часу в великому постраху від банди воякоцїв, як от 25 мая с. р. вилітає ся зорганізована шайка, що і жандарми не можуть до неї взяти ся, на селян і тоді вона була для ліпшого гумору п'яна. Богато селян до крови побито цілком мезвино мимо сего, що се бачив також місцевий командант жандармерії і його помічники. Та він лише ходив як той Нерон.

В селі Сорочуцького сего-ж повіта місцева жандармерія завела стан облоги. По 9-ій годині нікому не влізло виходити з хати, бо арештують і посилають в тернопільський Сибір, не вважаючи, що люди ідуть з поля з роботи. Навіть одні з сїєї команди, випиши ся раз перед святами, викрикуючи правду, що вони лише за гроші шлють як наймити йдучи по дорозі наскочили на 70-літню жінчину, що лише через свої літа була пущена.

І так вночі 25 на 26 мая с. р. зробили сї самі самодержці так звані "вуджі", як се в них дуже часто буває з помічю скалатської жандармерії, так собі для розривки, а людям на горе. Сїєї ночі забрали 10 хлопцїв, що висиділи вже по роки в рїжних Вадювцях без ніякої підстави, а тільки щоб не було їх в селі, та завезли до Тернополя. Що їх жде далі, невідомо. Все пошукують за большевиками.

Село знаходиться під терором. Живемо мабуть ще в середних віках...

ТОРТУРИ ЖАНДАРМІВ.

Дня 21 мая відбула ся перед окружним карним судом як трибуналом присяжних суддїв, розправа проти Василя і Івана Липчаків, Івана Левка, Михайла Мартинюка і Гринька Коцака, всіх з Гребенного, равського повіту, обжалованих за злочин в §§ 171, 173, 174, 190, 192 і 194 к. з. (рабунки і крадіж) на шкоду Герша Штерна, Петра Дембїцького і Федька Гриньки.

По переслуханю обжалованих, які не признають ся до вини, а всю вину складали на польського легіонера Яна Вельгоша і його компанію, оборонець Липчаків і Івана Левка адвокат д-р Лев Ганкевич поставив внесок на зарекуїрваніє актів з військового суду на Замарстиніві увязненого Яна Вельгоша, а далі на покликане цілого ряду свідків на обставину, що дня 16 грудня 1920 арештовано Василя Липчака в його хаті. Арештували його жандарми з Гребенного, Михайло Синдєвський, Станіслав Гасяк, командант постерунку Н. Стояновський і жандарм Н. з Верхати. По дорозі в лісі жандарм Солянш і Н. Келлер били його цілу дорогу по плечах, руками по лиці і хопали ногами. Правдиві тортури за-

мази ся на постерунку в Верхаті. Зв'язано йому руки, покладено на стільці, голову при держувано колїнами а рот закрито руками. Бито по цілому тілі і по голові. Шодо Івана Липчака, то жандармерія вивела його до stodoli і там так довго била по лиці, що аж страив притомність і впав на землю. Бив жандарм Солянш з Верхати. Непритомного лише-но в stodoli і шойно на другий день забрано його на постерунок в Гребеннім і хорого в горничї поведено до Рави Руської.

До сего внеску придучив ся д-р Євни і д-р Фіш. По півгодинній нараді трибунал ухвалив покликати всіх свідків, крім свідків на жандармські побити і відорив розправу.

СТРАЙК НАФТОВИХ РОБІТНИКІВ В ГАЛИЧИНІ.

Ситуація.

"Вперед" з 3. червня доносить: Робітники далі витривало й солідарно стоять в страйку. У всіх місцевостях, обнятих страйком, панує візріцевий лад. Нема ніодного страйко-лода.

Конференція нафтових підприємств.

В середу, дня 1. червня продовжали ся наради над 10% премією і способом апровізації в будучині. В тій справі прийшло на кінець до порозуміння; промисловці згодили ся заплатити за кожного робітника 1.500 марок — як уїд до робітничих кооператив. Підприємці віддають кооперативам цілий апровізаційний апарат.

Прийшло до згоди в сьому напрямі, що ще сего року начесть ся будова робітничих домів.

Дуже погіршила зближене обох сторін заява підприємців, що вони не хочуть видавати, зглядно заплатити за недо-статлені харчі робітникам від 18 мая, тимбільше, що пред-ставники робітничих супроти такої заяви підприємців зложили свої мандати як делегати.

Переговори закінчили ся.

В четвер 2. червня нарешті закінчили ся переговори наф-таріятів та робітників. Переговори остаточно довели до порозуміння.

Угода є безречницева, з одно-місячним виповідженем для обох сторін. Робітники дістали право вибору своїх делегатів для заступництва їх інтересів перед підприємцями.

Що до дальших доматань робітники дістали 150% підвишки на справлене одежі, по-лагоджено справу апровізації, харчів, консуімів і т. д. Крім сього підприємці згодили ся заплатити до робітничих кооператив по 1500 марок як уїд за кожного робітника.

В п'ятици 3. червня буде зредатована і підписана угода, почим делегати удадуть ся до своїх місць і робітники вернуться до роботи.

В Гірничій Дуброві поляла ся робітничя кров.

В неділю 29 мая по полудні робітники в Гірничій Дуброві в Польщі уладили віче, щоби запротестувати проти побираня доходного податку від робітників в справі до-говору, який має бути заклю-чений між Союзом гірників і радою зїзду промисловцїв та урядом. Як доносять з Варшави, віче мали скакати польські комуністи. Коли віче спо-кійно скінчило ся і робітники почали розходити ся, поліція дала кілька салів, наслідком чого згинув на місці один робітник, кількадесят ранено, з чого шість померло на другий день в шпиталі. Крім сего арештовано багато робітників в Соснівці та в Дуброві. Серед робітників панує велике обу-рене, тимбільше, що поліція сама спровокувала їх.

Петлюра передає непослушних старшин польській владі. У "Вперед" з 5. червня читаємо: "Вже кілька разів наткажи-

ли на непослушних в таборі Петлюри, які кінчили ся зви-чайно передаючи "непослуш-них" польській владі, а вона їх вислала на Домбе. Табор в Домбо, хоч большевицький, був одночасно карним табором для петлюрівських старшин.

В справі димісії генерала Павленка, оголошує переми-ський "Український Голос" лист, одержаний від інтерно-ваних з Ланьцута. З сего листа довідуюмо ся, що ген. Павлен-ко мав заняті вороже станови-ще відносно арештованих деяких старшин і на тому полі прийшло до непорозуміння між ними і "головним отаманом", а в дальшій консеквенції димісія ген. Павленка.

Історія одначе не покінчила ся на тому. Арештованя про-довжували ся. І читаємо в то-му листі далі так:

"Останніми часами закову-ють в кайдани по руках і ногам і відіають до тюрми у Львові. Дня 27 мая заковано в кайдани бувшого командан-та 5. херс. дивізії полк. Дюда і його адютанта Пасічника і відправлено здесть за до Льво ва. Є вістка про такий-же арешт ген. Павленка (?) та на-намірені є арештованя деяких ще одних, що заіподозрені є в монархічно-гетьманській і-деї".

Ті короткі інформації дають нам зайвий раз доказ тих не-моральних відносин, які на до-бре загнідали ся довкруги тарнівського центру.

Петлюрівські провокатори в Галичині.

Зі Збарашчини і Скалатщини доносять до "Вперед", що в тих повітах крутять ся якісь люди, слабо гово-рячі по українськи, заасмо-трені в легітиміції Д. О. К., які повнять службу військових конфідентів. Всі вони походять з армії Петлюри, до чого самі признають ся, а своїм завдан-нем вважають нищене боль-шевицтво по наших селах.

Петлюрівці "вобюють" на Шле-ску на користь Польщі.

"Вперед з 4. червня пише: Вже давно доходили до нас чутки про участь чорношлян-ників у боях на горішньому Шлеску по польській стороні. Тепер німецький боевий ко-мунікат з дня 26 мая доносить, що в боях за монастир св. Ан-ни подолано двох Українцїв зі зброєю в руках, які бороли ся по польській стороні.

Нагінка на Гуцулів не утає.

Недавно арештовано Михай-ла Молдавчука, господаря з Полянці Полковичської, пе-редержано кілька днів у Льво-ві і кінци конфінвано в його селі. Те саме стрінуло Про-копова з Тарнова, якого тгари-до надвірної, Станіславова і Львова, щоби наконець конфінувати в Тарнові.

НАСИЛЬНА КОЛЬОНІЗАЦІЯ ШЛЕСКА НА ВОЛИНІ.

В кременькому старостві одержано від місцевої "Просвіти" скаргу на шкідливого інспектора, в який між ним шість ся отсе: 1. В містечку Вігнородку існувал-и з початком року просвітна висша початкова школа в складі сїмох клас. Педагогічний персонал складав ся з інспектора і 6 учителїв; учнів було 190, в тому числі 186 Українцїв і тіль-

ХОЧЕТЕ ЗНАТИ

як організована Радянська Україна, то прочитайте брошурку, яка щоби тільки ви-шла з друку і називаєть ся

КОНСТИТУЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РАДЯНСЬКОЇ РЕПУБЛІКИ

Ся брошурка видана Радянським Правительством України для масового поширення між робітниками і селянами на Україні.

Ціна 5 центів. Заовлення посилайте до: UKRAINIAN LABOR NEWS Cor. Pritchard & McGregor St. WINNIPEG, MAN.

ки 4 Польки. 23-го жовтого сего року без порозуміння з "Просвітою" польський шкільний персонал під польську школу і примичено білком поль-ний учительський персонал в складі директори і 4 учителїв, всіх Польки. Всі учителї Українці залишили ся без посади.

2. В селі Вербоші існувала просвітна школа початкова школа. В лю-тому с. р. без порозуміння з "Просві-тою" учителї тієї школи переведено а инше село, а на його місце прина-чено трох учителїв Польки. В школі заведено польську викладову мову, не вважаючи на те, що в селі значна більшість населеня Українці, бо Поль-кик майже нема.

3. В селі Темнійшій існувала просвітна школа з учителем Криворуч-ком на чолі. Замість него без порозу-міння з "Просвітою" інспектором при-значено учительку Польку. В селі польських родин нема.

4. В селі Пеневка звільнено двох учителїв Українцїв, а замість них призначено дві учительки Польки. В селі значна більшість населеня Украї-нці.

5. В селі Синевій за приказом пред-ставника жандармерії виселено учи-тельку Українку, а замість неї посла-джено Польку, яка розпочала науку польською мовою. В селі 120 украї-нських родин і тільки 30 польських. Коли селяни в більшості перестали посилати дітї до школи, то приїхав вїд до громади і урядовим наказом змусив посилати дітї до школи. На-на учителя вимагає від селян збїж-ки, як плату за науку.

6. В селі Горінька відчинено школу з польською викладовою мовою, хоч польських родин в селі зовсім нема.

7. В селі Велика Боршівка не за-тверджено учителя Українку за не-вільнене польської мови, хоч в шко-лі є другий учитель, що викладає польською мовою.

8. В селі Бугай звільнено учителя Українка, а призначено Полька, який вимагає збїжки за навчаня і на-вчаче російською мовою. В селі жи-вуть російською Українці.

9. В селі Зайці звільнено учителя Українка і призначено Полька Ве-руши-Ковальської, який набрав у селі кілька тисяч марок для заку-пкї ім апровізації, вїхав з села і біль-ше не повернув ся.

10. В місті Вишнійшій відчинено дві польські школи, хоч польських дітїй тільки 10 прощ, а решта Українці. У-країнська мова не викладаєть ся зов-сім.

11. В місті Кремені є дві висші по-чаткові українські школи. Ні одні з них не зачислено на урядові кошти, а замість того відчинено загально поль-ську школу.

Сі приклади наводять ся, як най-більш відомі, в дійсности їх є значно більше і вони свідчать, що такі яви-ща не є випадкові, а наслідок певної системи, якої додержують ся місцеві шкільні інспектори.

ЗАЯВА ПОСЛА ЛАНЬЦУЦ-КОГО.

Посол польського союму Станіслав Ланьцуків, який виступив неділяно з П.П.С. і заявив себе отверто комуні-стом, оголосив заяву такого змісту: Від довшого часу я не з усім по-годжував ся в партії, сподївав ся од-наче, що все налагодить ся, вяснить ся, що настануть великі зміни в так-тиці і говорив я собі: не відразу Кра-ків збудовано — зачекаймо. Так як соціяліст знав я одно, що остаточно цілєю нашої боротьби є здійснене су-спільного устрою, що опираєть ся на знесення суспільних клас, приватної власности, панованя народу над на-родом — заведе колективного ус-трою, або соціалізму.

Та щіль, як кончений вислі історичного розвитку, мусить пробу-дти приспані маси та їх волю, яка ста-несть ся найбільшою суспільною во-люю. Чим більше заоструєть ся класовий організм, тим яснійша, вираз-нійша повинна бути тактика, при по-мочі якої малби ми найбільш шан-си скорішої побди. Дотепершня партійна тактика була запереченем то-го, тому я не погоджував ся, одначе мовчав, не виступав ні публічно, ні тайно проти партії, ні проти партій-ної тактики і дождав ся спокійного конгресу, в пересвідчено, що він може довести до зміни тактики, то зна-чить, що зїрємо співринути з буржу-азними партіями, що вже не на ґрун-ті буржуазної державности станемо, тільки пролетарської, що вже не ін-терес буржуазної держави матимемо в першій мїрі на увазі, тільки інтерес працюючої класи, який ніяким ро-бом не дасть погодити ся з інтересом буржуазії.

Я дійшов до сего глибокого і непо-хитного пересвідченя, що пролетарі-ят в сучасному устрою не буде міг заспокоїти своїх потреб, а всікі до-бчї, стигнені з буржуазії, не будуть ніколи трікати, бо при першій нагоді вона поточить всі уступки на користь пролетаріату, супроти чого фа-за дефеція пролетаріату повинна скінчити ся як найскорше. Після стратегії всяка дефеція мусить скінчити ся скорше ніж пізнійше катастрофою. Але, не дивлячи ся на се, партійні провідни-ки затягують пролетаріат до співра-ті з буржуазією, забуваючи, що са-ме тим не дають спромоги утворити революційний пролетарський інтернаціонал і тому товчуть ся між ІІ і ІV. Інтернаціонал. Буржуазія вели-ких народів всупереч класичи про са-моозначеня, яке в капіталістичному устрою є підлого брехню, але під-бивати менші і слабіші народи, а уго-ловні соціялісти висилають пролетарі-ят своєї країни проти пролетаріату другого краю. Не знаю, чи на полі бою серед гуку гармат і тріскоту кулі-сів можна осигнати міжнародне бра-терство народів? Чи те все, що го-

ПОЗІР! ПОЗІР! Товариство Українського Дому ім. Ів. Франка в Іст Селкїр устроює дня 17. липня 1921 р. ПІКНІК на східнім боці Ред-риверу напроти місточка Вест Селкїр. Виділі Товариства запро-шує на сїй пікнік всіх дооколичних фермерів і робітників. На пікніку буде грати Українська Банда з Він-ніпегу. Приходить вже і завантєсь до скоучу. Була також розігравка баг-яток вартісних ричів. Виділі Товариства. (53)

ПОТРІБНО дівчини до праї в пере-плетні книжок (юрк-байндер шап). Зголошуватись до: 603 Builders Exchange Block Portage Ave.

ТОВАРИШІ! ВІДНОВЛЯЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ НА "УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"!

В СВІДОМОСТІ НАША СИЛА!

ЧИТАЙТЕ НАЙНОВІЙШІ КНИЖКИ!

Table with 2 columns: Book titles and prices. Includes titles like 'Короткий виклад політичної економії', 'Азбука комунізму', 'Початки ріднини', etc.

Замовлене разом з грїшми посилайте на адресу: UKRAINIAN LABOR NEWS CORNER PRITCHARD AND MCGREGOR STS. Winnipeg, Manitoba.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ

одинокую українську робітничу газету на еміграції в Європі

"НАШУ ПРАВДУ"

орган Комуністичної Партії Східної Галичини.

Виходить раз на тиждень. Передплата для Америки і Канади вносить \$2.00 на рік. Передплату шліть на адресу: IWAN PASITSCHNYK, Theressengasse 65, WIEN XVIII, AUSTRIA.

ПРЕНУМЕРУЙТЕ СОБІ

МОЛОТ

САТИРИЧНО-ГУМОРИСТИЧНА ЧАСОПИСЬ. Передплата — \$2.00 на рік, 10 шт. поодинокое число. "МОЛОТ" 414 E. 9th STR. NEW YORK, N. Y.

ЧИТАЙТЕ! "УКРАЇНСЬКІ ЩОДЕННІ ВІСТІ" ЧИТАЙТЕ!

ОДИНОКА ЩОДЕННА ЧАСОПИСЬ ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИКІВ В АМЕРИЦІ, ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ОКРІМ НЕДІЛІ.

Ся часопись має свої кореспондентів в Європі як також в рїжних центрах української еміграції в Америці.

Table with 2 columns: Subscription rates and prices. Includes rates for 'PEREPLATA В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ ВНОСИТЬ:' and 'На рік', 'На 6 місяців', etc.

Передплату шліть на адресу: UKRAINIAN DAILY NEWS 502 EAST 11th STR. NEW YORK, N. Y.

ПРОСТО З УКРАЇНИ!

Если ви цікави довідатись про житє і працю тих товаришів, котрі керують революційним рухом на Україні, то замовляйте нову брошурку, що тільки вийшла з друку і називаєть ся:

ПРОВІДНИКИ РЕВОЛЮЦІЙНОГО РУХУ НА УКРАЇНІ.

В сій брошурі є подані також найновіший портрети револ. провідників, які ще не були печатані в Америці. Брошурка задаєть ся до масового ширеня.

Ціна 10 центів. Заовлення посилайте до: UKRAINIAN LABOR NEWS Cor. Pritchard & McGregor St. WINNIPEG, MAN.